

ה'תקכ"ח

[illegible]

מלכות המלך המשיח

五
十
三

仁
口
%
口
口

五

၂၈၆၄ နံပါတ်
 ၂၈၆၅ နံပါတ်
 ၂၈၆၆ နံပါတ်
 ၂၈၆၇ နံပါတ်

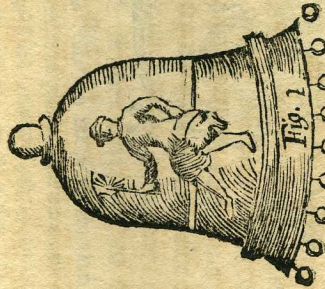
• תחת-הא-קלף מלפניו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

אשר יתקומו הקדושים לצים שמו קדמם וילך פניהם

התחבמו קצת מחקרי טבע בזמניו לחלוק על הראשונים בענין
התהות המרגלות / באמרם שאינו מחסות מחולי הרמש /
כי אם מקוה ריח החומט אשר יטוח בין משבצות הקליפות לחברם
יחד בלבני ירחו שרץ אחר בצדו להמיתו / ורחים להסחוב
כאשר כבר נמלאו חייה נרקקי מרגלות מוקדנים מחולעים
אחרים / והחומטים אשר בקובם סתומים מבנים בחייה ריח
וסתקיהם היות הסהות למרגלות / וזוה הקישו על כלם /
אף שכן נמלאות בכל חלקי גוף החומט / בראשו בבענו בקריצו
ובשאר חלקיו / וחכמי טבע הראשונים אמרו / שהמרגלות כן
אין חולי אלא השכלולים ההמה כמו מחלת אבן אצל מין אדם .
דחורבשים האלו נמלאים ממש בכל חלקי העולם אם מעט
ואם הרבה / וגם בחיות נהרות במדינת ואקסן
ימלאו ויזדו ממין הקליפות האלו / אולם הרעשים היותר
חולים וחלשים ואשר בקרבם המרגלות היותר גדולות וזללות
וקשות ימלאו בקוד המים אשר בחלק חייה ובפרעות בלשון הים
הפרסי (פעריוטר אצער-בון) באי באלץ Balz אשר
לזר יקראו המרגלות הפן מרגליות מורחי (אר)
יעטאוישע פער) וכן יקר הערך יותר מולמן / להיות
גדולות / עגולות / זכות / זללות ולבנות מבדירות / ובהיות
שהשכלולים ההמה שוכנים על פי רוב בעומק הים וקרבתו על
פני הסלעים אשר בקהותו מבני לעוז אף מקומם כי אם מעט
מועיר / לכן לא יוכל האדם להעלותם בלחי אחרי יגיעה רבה
ובסכנה גדולה / ולהעברה הוחת הסעקוד אנשים מלכת העם
בחותי הערך אשר נשאלי אף נפשו עטות המומתה אם רק
מתבוננת בספק יהיה מסכורתם להחיות אף נפשו / והמה
יקראו בשם שיהים (טוואאנער) או צוללים (טויכער) אשר
ירגילו עצמם מנעוריהם להסתמחם קחת המים / ולאט לאט
ירגילו עצמם לכך / עד כאשר ירגילו לשבת קחת המים
ולעשות מלאכת לבמה רגעים / ולפעמים בחי רביע טעה /
בכשויו הים הפרסי המזר יאזרו המרגלות בשתי עמלי
הטבה / בעת הארצי ובעת הקיצי / לא יותר /
כי בעתים האלו כבר האלו החולי ההוא אשר ילד המרגלות
לגורן

לגורן בקובם / ואי יתאספו עובדי ימים המונים במדינת
דונה / ויעברו בקן במקומות הידועות להט בים מלא סלעים
בקבוצות אשר שם הוא מגורם החומטים האלה / והמים עומד
עליהם מלמעלה כעומק עשר אמות או פחות / ולא יותר /
כי אם יעמיק יותר לא ידקרו קרני האור בקהותו / ולא
יוכל האלל לראות בקובו / ושמה יחזקו הסירות באמצעים
(אחזקת) / וכל סירה וסירה ימלאו שני צוללים / אשר
לפס נרקקי קטן מעין או ממתק / רחב ופסוק מלמעלה וצר
וסתום מלמעלה / בלורק

הפעמון / אשר לזר יקרא
הנרקקי ההוא פעמון
הצולל (טויכר-גאקט)
ובתוך הפעמון או הכובע
הוא עשוי הדוס קטן
לשבת הצולל עליו /
ורק סכנו שריו בחומץ
לחיות אפיו לשאוב רוח
על ידו / ועל ידי
זה ישב הצולל בלבי ים
צבשה / כי להיות הפעמון צר וסתום מלמעלה לא יוכל
המים לדחוק בקובו מלמעלה למעלה וללחוץ האויר מכל חלל
הפעמון במקום צר / כי חוק כח ההקשקות (גואטטיטי
קראטט) ממנו * / אמנם הצולל יושב בקובו בסגור בכלוב
וקרוח לוחץ עליו מכל צד באין דרך לנפות ימין ושאל / כי
הפעמון סתום ממעל לו / ומלמעלה סגור המים בעדו / לכן
יקשה מאד לשבת בקובו זמן מה בקור המים בלתי האיש אשר
הרגיל לכן מנעוריו / ובראש הפעמון קשור חבל חזק אשר
ראשו האחר קשור / בסירה ובו יעצו הצולל ברגותו לעלות
למעלה לשאוב רוח או לקרית גיחו או לשבת אחרת ועל ידו
ימשיכו

(*) זה חובל לגלות בלשר חקק שם צבחה או מתקן / והטבה על
כיתו בקוב קטנה מלא מים / ואחר כך מוצא בגופו האויר / ומלאו
יבש החלל בתקופת זמן שם לתחית .

נמאס לחפוט אחר מעמונו / ובאשר ימלא החומטים יתלשס
מקירות הסלעים אשר עס סקדיקו / ויביסו בליקוטו מעשי
רשט אשר תלה בנאדו / ובמלאות בליקוט יהא בליקוט
או באשר ייערך לשאז רוח יענע בחבל הסוכר / וילפת בו
בזרעו / או יאישאזו המלחיס אשר בסירה מחוך המים להיל
אח נכשו או לבדוק ידו אחר המרבה ואחד הממעיט
המרבה אסף לפעמים בפעם אחת חמט מלאה קליפות בליקוטו /
וכממעיט לא חסר מחמטים .

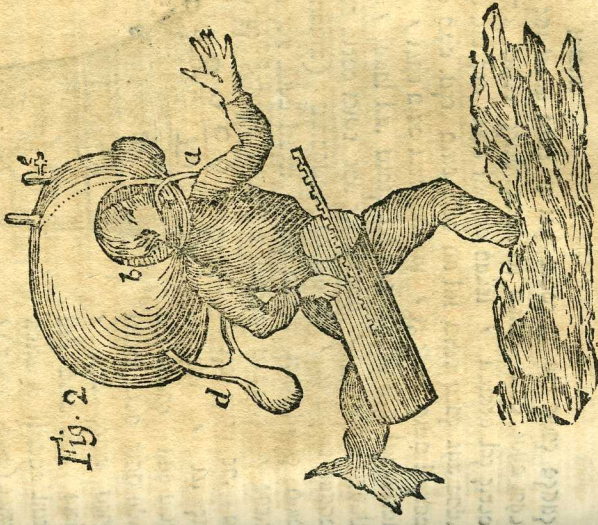
ד'מ'ס הוא במקומות האלו לעת כואת אך וגלול מאד / כי
בלעזו לא יוכל השוה לרחות קחת המים וכעור
יאשס באפילה / יאמין לקחת מרגנית וימלא חרס בידו / או לש
באשר ישמע ממרחק קול שאון רעש דב גדול או קנין אשר
יתקרב לו לבצע בתאוס / או ידליח האולל יהא את קהוס
שס וירפס מימיו לבלי ידאח מהנד להיל את נכסו . אמנס
בכל זאת לא ייכל לפעמים בכל סחבולותיו להמלט מהאורב באשר
ינא מאסוריו / ובערס ידע הכרדק לענע בחבל / חס יסער
הנד פיסו ויפלעו עד קמו ויקן את צטו קצרו / גס לפעמים
יאשסו האולל מחוך המים חסר יד או רבל או שאר חלק מגופו
אשר נערך ממנו מהקנינים ובפירות מאותן הקנינים אשר
יקראו בשס (הייא פייס) אשר גרונס הוא רחב מאוד לבנוע
אדס שלס עד קומו בפעם אחת / ולוא ימלאנו קמיד האנשים
האלה אשר ימלאו את ידס לצוד ציד כואת צעלי ורוע מרי נכס
ישליכו חיים מנגד ויתקצו במערה לכל חגי התלאות ולא
יפחדו / יסחקו לכל משמים ולא ידעו כי בפעם הוא .

ובאשר ימלא האולל חתם המים קליפות הרבה עד כי לא
יוכל לקחת בפעם אחת / יעשה ממנו חתם המים
חמרים

אח האור יהא חמרי אל כיש עמי מען לקבא חמס . ומכח הקחבולה האור יאח
סמאס אורי בסי חמלו . פייס לו (c) חמסה לפחות דכין אורי הקין סמלומטיס
הנזולה / ולסבירו מיד שויאזו כדי חמקו .
ועס מקומות כמו אלו המופס אשר אין להם שום חמבולה כי אם יקשרו און
גדול בנאוס ללפס יעטבו חמבולה המים / ויעור תכל חק סביב לנאוס לעלות על
ידי מחוך המים בליאזו לעלות . ובכח ידי נקבוס היס לנאוס חמלומיו .

ימאשוו מהמים / ובאשר הפעמון האורים כורים קעטיס
ממחבת לרדת פייס הכוזב האור בנקל בסוך המים לבלי יאשסו
מורס מים כבירים או משנולת הסוכר *) ובענין סוד יורידקו
במאס

(*) נאחיס מקומות ילעס האולל כנגד עור מרגלו עד המנה ובמרגלו עשויס
מקטופ מעור כדמות כנפירים / אשר יועטובו לשחות בנקל אל מקוס
אשר יחסן לפסס / ובאשר ילכס כונוע מעור אשר יכסה ראשו ופיו / ומן
בזרעו האור ינא קבס חלול מעור קש / וארון יורד מעומק המים / ויהא
הקיס קשור כפיס מען אשר יאטע על פני המים ללפס חלול הקיס / ועיי הקיס
הכיא יאשס האולל מעט על עט מעט רוח . ובכח לא אל הקחבולה אשר לפסר .

(a) הוא השוה לטע כנגד עור מרגלו . (b) מן סמלומות נחמס על ראשו .
(c) מקוס קבס סמלומות על זרעו . (d) בלעס קבס חלולס הממקיס בלמלומות
האור אל חלון חסי השוה חתם ויורידקו אל חלק בלמלומות אשר מאחוריו להכניס אל
האור .

ממרים חמרים * / ויקח מלא ילקוטו מהם ויעלה למעלה
 להקדים ולהשיב רוחו / ואי ישוב לרדת לקחת ממנו פסע
 אחר פסע עד מות / אם לא גברו רעיו / אם בנזק עמוס
 יד שנית לקחתם / כי להיות סיוק הדונה קרובות הנה על
 פני המים והאלים ירדו בקדומו זה בלד זה לחסות ממנו
 כאשר יחזה האחד כי לרעיו הנעים גורלו הוא לשון יע /
 יארוז במספר לחטוף / ויחל עד עת עלות חבירו להריק
 ילקוטו או לשאוב רוח / ואי חיש ירד הוא לקור אחרי מקומו
 ויחטוף החומטים אשר השאיר הראשון וכבר קרה כעת אחס
 אשר דמה חלל אחד על רעו כי עושה עמו צרימה לגנוב ממנו
 הקליפות אשר חספ חספ הוא צניעה וסקירה רבה / וישי הוא
 הנה אותו כפסע כפסע לעזוב מדרשו הרבה וימן חזמם אשר
 צכפו להשיב לו הנוילה אשר גול / והאחר כמו סתן חרש
 האטום אנו לנלתי שעות לדבריו / וידבר עוד חסד קשות על
 כי שר ענה בחסד לענות בו סרה / ועין אנוס לא שפסו
 מעולם לעשות נבלה כואת / חולס הראשון הדיח עד יום
 שנים / ואשר מלא גם ביום כי נגנבו ממחכות חומטיו אשר
 לקטו ואסף בתחום הים / ותנער בו אס הקנאה לקחת נקמתו
 מהבנב / וישי בדקש שנית במולדת הים / הנה את חבירו
 לרדת ראשון והוא ירד אחריו ומאכלת בידו / ובנזקו לקח
 מלא עוד על גניבתו ועמד עליו והמיתו / ואנשי הסירה
 הוחלו על הסרוג כפסע כפסע כי לא ידעו מה היה לו /
 וחינו עוד בוס / ואחרי המשטו מקור המים מלאו מודק ומק /
 וכבר אמרו כי האללים והסחורים יורגלו מנעוריהם לשכ
 חסד המים זמן מה בלי שאינם רוח / כי ללי הסרג
 הוא יסחל ויסחולל על אחד מהם בשבתו חסד המים בלי
 לדעת לאזה תכלית הורד שמה / ולפי רצון צדו קרבה
 משכורמו . חולס העזרה הוא מקטש כח מאד / עד כי
 מוכרי

(*) מתקנת גיזל הוא בין מחקרי הטעם אם יש לחומים הוא חנוכה מקומו
 או לא אם שם נכללם חסד נדד רחי / ואף כח במחבת לנס חנוכה
 מקומו / חוזה שחא צפילת הכפיון וההשפלות ולא יטע את מקומו לנלל
 בלתי מוצא מוצק .

ממותרים הסחורים לא יוכלו לגלל במים יוקר משכנה או שמונה
 פעמים ציוס / ולפעמים ימלאו בקובס בעלי קנאה וחומדים
 אשר יאילו לאסוף יוקר מחבריהם ולהרבות משכורתם / ומגדל
 הסוקה הנה ישכחו עת זאת מהמים לשאוב רוח / ואיש
 יתקן מעצירת הנס וימוטו כמעט רגע חסד אשר דמו לרכוש
 רב כאלו לגלל יחיו .
 הורכבשים האלו נאדו רק בבקר עד חצי היום כי אז המים
 גלולים ביוקר ויכלו לראות מחסמם מקום
 קמות מצוקתם / ובחלות היום כאשר כלו גלולים מלאכתם /
 ישנו בהסירות על שפת הים / ומהם יחפרו בארות בארות
 מוכנסות כעומק אחים / ומחולות הנור יעשו קל הטון
 סמוך לצור אשר עליו ישנו שטוח הקליפות לעין השמש אחת
 אל אחת / ולפי שהחומטים יחיו רק בחור המים ימוטו כח
 מחוס השמש ואז תבקע הקליפה מעצמה / ואש יום או יומים
 יעמדו / יבא רקב בבשרם ויבא ויבש / והמרגליות יפלו
 מוקוס לקור הנור אשר הוא סמוך לקל / ואחד כן ילקטון
 מקור הנור וינקו אותו מהחול ומהעיפות ואז יסדרום למינים
 שנים / גדולות / קטנות / עגולות / גבולות / ארוכות /
 גלולות ועגורות וכדומה / איש איש למינהו / ואותן הראויות
 נקוב ינסו אל אנשים ידועים מלומדים למלאכת העבודה
 כואת ואז ירכסום בחומים לעשות מכן חרזים חרזים ולמכור
 ציק סעיר לחכמים הנסים ומין אשר אינן טובות לנקוב ושלא
 בנדי בסף וזהו בעצמות ואשר בלי סכשט .
 ואחרון הקליפות הנקראות אלל חמונים נרדקי המרגליות
 (פטרולוטטט) אינן הקליפות אשר נסוין גמלאו
 סמרגליות / כי אם כן ממין אשר הנקראות אלל חמי השבע
 און דים (ועצ-אחר) כי דומות במחמתן לאותן / חולס להיוון
 דומות בצביון 'לצבע המרגליות הקרלנה על שמוסן / ועוד
 יקרון בקוארן לקואר המרגליות להיוון מבריקות מראות
 שנות / אדום / לבן / ירק / אדמדם / סבלת / ארגמן /
 כרכום / וכדומה / ומהם יוקר קטנות מקליפות המרגליות
 אשר ימלאו לפעמים בחי חמה אורח וחי חמה רוח .
 ויקרון

תורה דרורי ישראלי

הולדות החכם הנפואר ארציא ז"ל .

החכם המוכח הרופא מנחם דון באלאש"ז ארציא
אחד מחלוצי ספרד , ואח"כ אחד מגדולי ק"ק
הספרדים פה אמסטרדם , היה איש גבור חיל רב פעלים וירא
שמים בספר מצעריני . עוזרו בארץ מולדתו סיוולאה היא
עיר גדולה במלכות הול"ל ויעט לו שם בהקטות לו דעת גיט
והשכל בפילוסופיה בקבלת השלמות . ויגדל כבודו עד
למלך ויעל גם עלה במדרגות סולם הסגנות וישיבונו נדיבו
העם בכבוד כבוד לעקשאר למד חכמת מעשאותיהקא למעלה
מהעטע בספנות המדרש המכואר אוניווערסיטעט אשר בעיר
רומי בחכמות סאלאמאנקא . ואח"כ סמוך החכמים והרבנים
יוסבינס ראשונים במדרשי אלקאלא אח ידיהם על ראשו ועטרונו
בגופו הוד והדר בקיאותו בחכמת הרפואה וגם בסמול"אה *)
משם נקרא להיות רופא בחדר היכל המלך האדיר פיליפי הרבי
מלך ספרד , ויהי מקץ ימים נבדק מהמלך הגדול לואיס הרבי
מלך ליכט כי שמע את שמו ונכנס יסות וישימונו ליועץ
אליו והמלך ושריו קבלונו בכבוד ובפנים יסות וישימונו ליועץ
קרוב אליו בהכלו . וילך עוד הלך וגדל לקפארת ולמלכות
ויעלונו וישיבונו בכבוד רבנות פראפעסאר במשנה ובמדרש הגדול
וההולל בעולם בטולואה , לא היה ימים מעטים מלא מקום
מועצתו סיוולאה חיה יקירה בעיניו וישב לביתו ולמשפחתו .

בכל

*) Moren Suplem, art. Limburg.

ויהרדן המרגלות מאה אגנים יקרות הוא שאין לרבות
מריקא ולטיש לפיוקו מעטע זכות ולולות , ואומן
המלאות בעטון עמדות לא יוכלו ליכסון בשום חכולה כי
אם תמכרנו נמטע הפוך . ויהי כאשר פרץ הסוקה בעם
לקול איש באחי , ורבים מלכת ההמון אשר לא הציגה בעם
לכת מחיר כסף הרבה חסד יקר ערך המרגלות , מקאוס
תאוס לקטע נאוסקין בענקים ורבידים לרדמות לגדלות מננות
הארץ בעדי עדים , או המליח איש אחד בשמו יאצין לעשות
מרגלות מוויפות הדומות בתענות להטעות , והוא בהתעלות
החל לעשות מוכות כדורות קטנות כגדול המרגלות ,
סלולות ודקות מאד , והבין מהקטנת דגים מרד מה דומה
בצנינו לצנע המרגלות , ונח"כ את קירות הכדורות מבנים ,
לכוס מבריק נצנו דרך הוכות חזק , ולא מלא אוקוסכט
לכן ונקבן ועטע מין חרודים הדומים במראיתם למרגלות
הטעות , ומכרן כול גדול לעומת ערך הטעות . והשקיע
בזה רעבון שקוקת ההמון , וזמנו ראו וכן יעשו כעת בגל
מדינות איראפא מרגלות מוויפות לאפנים ולרצנות .

והנה

הקורא ידיר שיש לך לבררם האלה והתפלל מהלכות

קמים דעיס אשר לו הגדולה והיכולת לפעול במאפנות
הטבע ככל אשר יתפוז חכמתו העליונה והנשגבה בעין מעט
לרואו , והאדם שם כסבל למשל על כל , וזמנו דעיס גיט
והכל לקור אחד לבווי הטבע ולכלות העלמות , ואם דברי
האלה מעטים כמה מתק די לרום צמאון אדפך , לך נא בעקבות
החכמים וראה וקרא בספרי חוקרי הטבע ובראשם בספרי החכם
המפורסם בשמו ביפאין הלרפס אשר הבר בומינו בחמישים
ספרים ויותר על כל גופי הטבע הידועים לנו , מארו בלבנו
עד חיוב בקיר . מחנכות ראש עד כנפי פרעוס , מים הגדול
עד מי אפסים , מכדורי השמים עד גביר הקדל . וטע
קמא עשר ידות למלאות מאריך .

ברוך ליצרא .